

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 22C/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114225610
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3114225610.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobcu W. N. nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I XX/XX, X. nad O., právne zast.: W.. Martin Berec, advokát, so sídlom DOMUS PETRA, Pod Sokolice 1/B, Trenčín, proti žalovanej: W. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. I. X., t. č. J. N. XXX/XX, I. X., o zaplatenie 6.684,21 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba v časti o zaplatenie sumy 2. 660, 79 EUR sa z a m i e t a.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 43, 06 % k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Martina Bereca v lehote 3 mesiacov po právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti rozsudku určená výška náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 07.11.2018 č.k. 22C/109/2018-147 zaviazal pod I. žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 9.345,- eur v mesačných splátkach po 300,- eur, splatných vždy do konca príslušného mesiaca, počínajúc dňom 02.05.2018 až do vyrovnania, ďalej pod II. zročný dlh za obdobie od 02.05.2018 do 31.10.2018 vo výške 1.800,- eur splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, splatných vždy do konca príslušného mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok, pod III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 87,94%.

2.Na základe odvolania žalovanej proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 10.10.2019 č.k. 4Co/36/2019-178 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti splatnosti priznanej istiny vo výške 6684,21 eur zmenil tak, že istinu vo výške 6684,21 eur žalovaná povinná splácať žalobcovi v mesačných splátkach po 200,- eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a vo zvyšujúcej časti vo výroku I. a II. týkajúcej sa priznanej istiny nad 6684,21 eur a vo výroku III. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol v bodoch 7. až 12. nasledovné:

“ 7.Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou) zo dňa 18.11.2014 domáhal zaplatenia sumy 6.684,21 eur s príslušenstvom a to titulom zaplatenia nájomného a nedoplatku vo výške 1.300 eur. Žalobca súdu predložil uznanie dlhu žalovanej podľa § 558 Občianskeho zákonníka zo dňa 15.05.2016 (ďalej len "uznanie dlhu"), z ktorého vyplýva, že žalovaná uznáva dlh vo výške 9.345 eur, pričom sa jednalo o dlh za požičané peniaze, ktoré si žalovaná požičala od žalobcu za účelom kúpy zariadenia a dlh za užívanie nájomného. Žalovaná súhlasila so splátkovým kalendárom a mesačnými splátkami vo výške 300,- eur. V predmetnom uznaní dlhu bolo ďalej rukou dopísané "+600

eur do 31.01.2016". Žalobca zároveň podaním zo dňa 11.05.2017 navrhol zmenu žaloby tak, že sa mení pôvodná suma uvedená v žalobe z 6684,21 eur s úrokmi z omeškania na sumu 9945,- eur. Súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil na pojednávaní konanom dňa 17. októbra 2018 tak, že žalobca žiada, aby mu žalovaná zaplatila sumu 9.945,- eur a náhradu trov konania, pričom vo zvyšnej časti ostal návrh nezmenený.

8. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

9. Uznanie dlhu predstavuje samostatný zabezpečovací inštitút, ktorý plní zabezpečovaciu funkciu tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Uznanie dlhu však nie je novým právnym titulom záväzku. Uznanie dlhu, napriek tomu, že je ním založená vyvrátiteľná právna domnienka, že dlh v čase uznania existoval a s tým spojené dôkazné bremeno dlžníka preukázať opak, neznamená, že dlžník nemôže uplatňovať v občianskom súdnom konaní námietky týkajúce sa dôvodu a výšky nároku veriteľa. Občiansky zákonník okrem všeobecných obsahových náležitostí právneho úkonu, aby išlo o právny úkon perfektný vyžaduje aj ďalšie náležitosti, a to písomnú formu, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu a výšky. Čo sa týka náležitosti dôvodu a výšky dlhu, je potrebné, aby dôvod a výška dlhu bola stanovená určito a zrozumiteľne. V rovine hmotnoprávnej možno identifikovať pohľadávku rozmanitým spôsobom, najmä uvedením právnej skutočnosti, na ktorej je založená, výšky, splatnosti, prípadne aj inými skutočnosťami, vrátane odkazu na eventuálny titul, ktorým bola priznaná, vždy však tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou. Uvedené platí aj pre vymedzenie dôvodu uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. O náležité určenie pohľadávky by nešlo v prípade, kedy by ani základe výkladových pravidiel prejavu vôle nebolo možné dospieť k spoľahlivému záveru, ktorá pohľadávka bola dlžníkom v podobe uznania dlhu zabezpečená.

10. V predmetnej veci sa žalobca pôvodne podanou žalobou domáhal zaplata sumy 6.684,21 eur s príslušenstvom a to titulom zaplata nájomného a nedoplatku vo výške 1.300 eur. Z uvedeného vyplýva, že suma 6.684,21 eur zahŕňala aj sumu 1.300,- eur, a teda právnym dôvodom, pre ktorý si uvedenú sumu žalobca uplatnil bol dlh žalovanej na nájomnom, ako aj nedoplatok bližšie v žalobe nešpecifikovaný. Z podaného doplnenia žaloby žalobcom zo dňa 11.05.2017, ktorým zároveň žalobca navrhoval zmenu žaloby vyplýva, že titulom na uplatnenie nároku bolo nájomné a náklady súvisiace s bývaním. Žalobca v tomto podaní poukazoval na to, že žalovaná uznala dlh vo výške 9945,- eur z nezaplateného nájomného a ďalších poplatkov súvisiacich s užívaním bytu a pôžičky peňazí, pričom žalobca tiež uvádzal, že dlh žalovanej sa zvyšoval aj po podaní žaloby, keďže žalovaná užívala byt až do 31.01.2016. Z predmetného uznania dlhu vyplýva, že žalovaná uznala dlh vo výške 9.345 eur, v uznaní dlh bližšie uvedený ako dlh za požičané peniaze, ktoré si žalovaná požičala od žalobcu a za účelom kúpy zariadenia a dlh za užívanie nájomného. Medzi právnym dôvodom uvedeným v predmetnom uznaní dlhu a dôvodom z ktorého svoj nárok uplatňoval v konaní žalobca podanou žalobou, či jej doplnením (zmenou) bol preto rozpor. Nebolo preto bez pochybností možné konštatovať, že suma uznaná žalovanou v uznaní dlhu a z titulu v ňom uvedenom, zodpovedala skutočnej výške pohľadávky žalobcu, keďže len samotné hmotnoprávne uznanie dlhu nie je novým titulom záväzku. Aby uznanie dlhu mohlo vyvolať hmotnoprávne účinky (t. j. že dlh v uznannej výške existoval - vyvrátiteľná domnienka) ako aj účinky procesnoprávne (t. j. presun dôkazného bremena na žalovanú v dôsledku vyvrátiteľnej domnienky) bolo potrebné v konaní najskôr skúmať samotnú platnosť predmetného uznania dlhu. Odvolací súd tak ďalej posúdil platnosť právneho úkonu uznania dlhu žalovanej vzhľadom na náležitosti tohto právneho úkonu ako sú uvedené vyššie.

11. Z predmetného uznania dlhu nie je zrejmé, aká konkrétna pohľadávka žalobcu bola žalovanou uznaná, keď uznaním dlhu mohla byť v nejakej výške uznaná tak pohľadávka na nájomnom, ako aj pohľadávka z pôžičky od žalobcu (za účelom kúpy zariadenia). Žalobca v žalobe, ani v jej doplnení (v návrhu na zmenu žaloby) svoj nárok titulom pôžičky, ktorú mal podľa uznania dlhu poskytnúť žalovanej neuplatňuje, ale iba titulom nájomného a nedoplatkov bližšie nešpecifikovaných, či nákladov súvisiacich s bývaním. V konaní žalovaná namietala výšku uznaného dlhu, a teda uvádzala, že uznáva len sumu 6.684,21,- eur a nie sumu 9.345 eur. V zmysle vyššie uvedených náležitostí právneho úkonu uznania dlhu preto nemožno konštatovať, že dôvod dlhu (pohľadávka veriteľa/ žalobcu) bol riadne vymedzený, a to buď uvedením právnej skutočnosti, na ktorej je založená, výšky, splatnosti, prípadne aj inými skutočnosťami, vrátane odkazu na eventuálny titul, ktorým bola priznaná tak, aby nebola zameniteľná s

inou pohľadávkou. Pokiaľ uznanie dlhu túto náležitosti nespĺňa, nemôže ísť o právny úkon uznania dlhu platný a je preto nevyhnutné konštatovať jeho neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu ani nedošlo v konaní k presunu dôkazného bremena vyvrátiteľnou domnienkou zo žalobcu na žalovanú, ktorá by mala tak povinnosť v konaní preukazovať vo vzťahu k výške uznanej pohľadávky neexistenciu právneho dôvodu jej vzniku, pokiaľ s výškou sumy v uznaní dlhu nesúhlasila (ako v danom prípade).

12.V predmetnom konaní ale nebolo sporné, že dlh žalovanej voči žalobcovi existoval, čo do výšky istiny 6.684,21 eur uplatnenej žalobcom v pôvodnej žalobe. Žalovaná v konaní túto výšku istiny výslovne nepoprela a zároveň výslovne uvádzala (a to aj na pojednávaní konanom dňa 09. júla 2018), že túto sumu vo výške 6.684,21 eur uznáva. Uvedené žalovaná zopakovala aj vo svojom odvolaní, a teda dlh žalovanej, čo do výšky istiny 6.684,21 eur žalovaná svojím odvolaním nenapadla. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania žalovanej, nárok žalobcu na istinu vo výške 6.684,21 eur v odvolacom konaní nepreskúmal. Žalovaná však odvolaním napádala splatnosť takto priznanej istiny, ktorú odvolací súd preskúmal a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť. „

4.Na pojednávanie dňa 13.05.2020 sa žalovaná napriek riadnemu doručeniu nedostavila, nežiadala odročiť pojednávanie, preto súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti.

5.Právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Nestotožnil sa s právnym názorom vysloveným Krajským súdom ohľadne sumy 2. 672,76 eur, v ktorej sume vrátil vec súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Právny názor vyslovený odvolacím súdom podľa neho nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zo sumy 2. 672, 76 eur akceptoval ako neuplatniteľnú sumu 600,- eur, ktorá bola ručne dopísaná do uznania záväzku. Krajský súd odvolaním sa na ustanovenia Občianskeho zákonníka konštatoval, že uznanie dlhu nie je v súlade so zákonom, nakoľko tam nie je bližšia špecifikácia uznanej pohľadávky. Uznáním dlhu žalovaná výslovne uviedla, že dlh spočíva v neplatenom nájomnom a v pôžičke na nákup zariadenia. Bol názoru, že takto špecifikovaný dlh je dostatočným a v súlade so zákonom. Podľa neho vôbec nie je nutné uznaný dlh na nákup zariadenia bližšie špecifikovať, nie je nutné tam napísať, čo si za požičané peniaze žalovaná kúpila. Žalovaná v priebehu celého konania nikdy uvedenú sumu nenapadla, nenapadla ani tú skutočnosť, že ide o nezaplatené nájomné a pôžičku na nákup zariadenia. Celú svoju obranu postavila na tvrdení, že uznanie dlhu podpisovala pred odchodom do zahraničia a uznanie dlhu jej doniesol už žalobca vypracované. V priebehu konania žiadnym spôsobom uvedenú sumu nerozporovala. Tvrдила len, že to podpísala pre krátkosť času. Na pojednávaniach mala dostatok priestoru na to aby uvedenú sumu spochybnila. Čo však neurobila a neurobila to ani vo svojom odvolaní. Jediné čo preukazovala je, že suma 600,- eur bola dopísaná rukou a že v čase podpisu uznania záväzku tam táto suma nebola. Akceptoval preto, že suma 600,- eur do uznania dlhu nepatrí. Tvrdenia odvolacieho súdu ohľadne zamietnutej sumy podľa neho nevyplývajú z vykonaného dokazovania a sú len zdôvodnené tak, aby zodpovedali ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Návrhy na vykonanie ďalších dôkazov nemal. Žiadal aj náhradu trov konania.

6.Prvoinštančný súd je pri tomto rozhodovaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, uvedeného vyššie. Z uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu vyplýva, že v predmetom uznaní mala byť špecifikovaná zvlášť suma zodpovedajúca dlhu titulom pôžičky na kúpu zariadenia a zvlášť suma zodpovedajúca dlhu za užívanie nájomného a nie jedna spoločná suma. Tento nedostatok nie je možné odstrániť, pokiaľ žalovaná predmetné uznanie dlhu nerešpektuje a dobrovoľne neplní svoj dlh podľa neho. Vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti prípadu a právny názor odvolacieho súdu bola žaloba vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 2.660,79 eur zamietnutá ako nedôvodná.

7.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej v rozsahu jeho pomerného úspechu 43,06% v rámci celej žalovanej sumy (= úspech žalobcu 71,53% - mínus neúspech žalobcu 28,47%) so splatnosťou do 3 mesiacov vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej a ekonomických následkov epidémie Covid-19. Výška náhrady trov konania bude vyčíslená až po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, elektronicky.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.